

за независима национална църква. Гърцитѣ, като не могли да отрекатъ българското потекло на тамкашното население, послужили си съ клевети прѣдъ турскитѣ власти, както за това узнаваме отъ дописка, помѣстена въ в. Македонія, брой 28 отъ 1870 г. Отъ нея извличамъ слѣднитѣ редове:

„Сѣръ (Сѣресъ). — Българитѣ отъ тѣзи епархіи, както и отъ Менлишката и Драмската ся готвѣли да подаджтъ жалбъ на Солунскитъ валія за присъединеніето си съ Българскитѣ черкви. Но Сѣрескитъ гъркъ владика, като ся извѣстилъ за туй, побѣрзаль да излѣзе по селата дано отвѣрне селянитѣ отъ таквозъ грѣшно (споредъ него) дѣло, като имъ казвалъ че Българитѣ съ които искатъ тѣ да ся съединятъ не били православни и пр. Селянитѣ Българи като не щели да слушжтъ дѣда си владика, слѣдвали работжтѣ си енергически. Тогазъ фанаріотинътъ дѣецъ разгнѣвенъ за несполучкитѣ си показва поголѣмъ дързость и смѣлостъ та самъ съ рѣцѣтѣ си съдира колкото Български книги намѣрилъ по черкви и училищата въ селата Баница, Фращенъ и Мертатъ (въ полытѣ на Шаръ Планинѣ),<sup>1)</sup> мыслилъ че съ това ще успѣе въ домогваніето си. Но като несполучилъ и съ това рѣшава та наклеветява Българитѣ прѣдъ валійтѣ като бунтовници и казалъ, казва дописникътъ ни, че голѣмо съзаклятие имало въ тѣзъ страни. Валіята тутакъси телеграфиралъ до Сѣрскитъ мютесарифинъ да испыта работжтѣ, а то сѫ случава въ това сѫще врѣме когато и Българитѣ отъ казанитѣ епархии били дошли въ Сѣресть да прѣставятъ жалбжтѣ си. Мютесарифинътъ понеже бѣше боленъ, казва дописникътъ ни, тѣ сѫ прѣставили при кехая-бея и той като прочель жалбжтѣ имъ отговорилъ имъ че туй което тѣ искатъ не било противно на царскитѣ наредби и така сѫ утѣшили горкытѣ селяни...“

Това българско народно движение намѣрило отзувъ и въ срѣбъска печать, напр. въ в. Единство отъ 12 февр. 1870 г., дѣто четемъ:

„Бугари се рескога и драмскога санџака, међу којима је елинизам најуспешније владао за ових сто година, од како је уништена охридска патријаршија, решили су да поднесу порти општу прозбу, да им допусти, да могу прекинути духовну свезу са патријаршијом цариградском, а после да се

<sup>1)</sup> Сѣрската Шаръ-планина или Шарлия.